

Cože

Ami

1. Já vypadl jsem nabalenej do sídliště,

Emi

Lampy svítí, přede mnou popelnice,

Gmi

D

všechno se hejbá, snažím se posilnit – nikým nehledán.

Vytrženej z běžícího pásu, z těch rozkazů, úkolů, mlčení a lhářů,
jen tak sám v popruhu noci, nikým nepostrádán...

Já už se měním v protivnýho člověka, v řadě salutuju a za pochodu povoluju,
Copak to je? To snad děláš ze mě vola! Nevolán a nemilován.

Ami

Emi

F

G

Ref.: To mi zase má věž spadla, našli do základů paraziti...

Žížala překousala pevný mý sloupy tak zmateně, divně, cize...

Spálím první a druhou šanci, já chci křičet – rvát jako na lesy.

Ať se nebojím, ať už se nebojím, když se nechci bát!

MEZIHRA: Ami

2. V návalu vzteku mizí slova, v hlavě opakuju pořád stejný slova...

Proč tu nejsi, jsem nešťastnej – nikým nemilován.

Zbytečnej člověk, ztratil iluze, ztratil sny a ztratil plány...

Cože? Cože? Nemiluju, nemám rád.

Tak cože? Cože? Co jsi říkala? Kvůli mně, prosím, ještě jednou.

Tak cože? Jó ty jsi mlčela...? Cože, cože?!

Ref.

MEZIHRA:

Ref.2: To mi zase má věž spadla, našli do základů paraziti...

Žížala překousala pevný mý sloupy tak zmateně, divně, cize...

Bez ohledu a ve svý pravý víře – tak zmateně, divně, cize...

Ref.